

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA**GRANOLLERS****DEL MOMENT POLÍTIC****L'actitud de les esquerres**

Entre els elements liberals hom nota males-tar i desconfiança. La posició del Govern de la segona dictadura fa que no es resolgui cap dels problemes fonamentals que hi havien plantejats en començar a governar el general Berenguer. El marge de crèdit que la nació donà al Govern quasi per unanimitat, se li va retirant una mica cada dia. L'actitud digna del Col·legi d'Advocats de Barcelona, en sa reunió general extraordinària de fa uns dies, que motivà la dimissió del Diputat provincial, senyor Bastardes, n'és una demostració. I tot plegat respon a una mateixa raó fonamental: la necessitat que tots sentim de que en el plaç més breu sigui consultada la voluntat sincera del poble, perquè el Govern estigui en mans *sols i únicament* dels qui, tenint mèrits per a regir els destins dels seus semblants, estiguin adornats de totes aquelles virtuts cí-viques que deuen completar la personalitat de tot home de govern. Més, el temps passa, i el que semblava, en els mesos de març i abril, una cosa ràpida, clara i possible, cada dia es veu més fosca i més llunyana.

En principi, molts creien que les eleccions serien sinceres i que es farien per aquell ordre d'inferior a superior que la Llei fonamental de l'Estat espanyol assenyala, començant, naturalment, per constituir ajuntaments verament populars; però ja ho veiem: es preté convocar eleccions de Diputats a Corts i de Senadors amb Ajuntaments i Diputacions que no representen la voluntat popular i amb suspensió dels drets constitucionals. I això no deu consentir-se.

El respecte als drets de ciutadania que la Constitució reconeix i que aquest Govern actual tantes vegades ha dit que vol respectar, és el primer deure del governant. Parlar de convocatòria d'eleccions i de carnets electorals sense que abans tots els ciutadans siguin iguals davant la llei, és atemptar als principis fonamentals de tot poble lliure.

I els dirigents de les forces republicanes es mouen i treballen a fi de trassar ben prompte la línia de conducta que hauran de seguir tots els liberals si, contra la voluntat de l'esperit de la democràcia que en nostre país impera, el Govern s'obstina en fer les eleccions generals, tal i com en principi té anunciades.

Com si no hi haguessin prou destorbs perquè no se senti la veu del vertader poble, el Ministre del Treball s'ha inventat això del *Carnet electoral*, que és la solució perquè l'element obrerista i de modesta posició social deixi de manifestar-se en les urnes. El carnet electoral és la disposició

més atemptatòria als principis liberals, si tenim en compte tal i com està organitzat, burocràtica-ment, l'Estat espanyol.

Si ens atenem a la forma com està redactada la disposició legal que regula la obtenció d'aquest carnet, seran ben pocs els ciutadans modestos que podran proveir-se'n. I per aquest motiu tornaran — com és de consuetud — a ocupar els escons del Congrés els polítics de més pes-setes i els més entremaliats; però mai els qui verament podrien representar la majoria ciutadana. I així hauréu passat per aquests sis anys llargs de Dictadura, tornant, de fet, a les matei-xes pràctiques vergonyoses que per a manar «sigui com sigui», empraven els vells polítics i els cacics de sempre.

Cal, doncs, que tots els ciutadans que aimen la llibertat i la democràcia atenguin les normes

que els homes d'esquerra imposaran en el seu dia. Si el Govern vol seguir el camí emprès d'en-çà d'algunes setmanes, a ben segur que tots els polítics republicans i obreristes que han signat el pacte de cooperació convindran en la necessi-tat d'abstenir-se de medir les forces en aquelles lluites electorals; i a ben segur que s'hauran de ventilar al carrer (si aqueixa ordre arriba) totes aquelles qüestions vitals per al país, que nor-malment s'haurien de resoldre a les Corts.

Tots els homes liberals, diguin-se extremistes, diguin-se moderats, deuen obligar al Govern a que abandoni aquestes vaguetats i indecisions a que ens te acostumats. Que senyali, concreta-ment, la data de constitució de les Corts; i que amb anterioritat a aquestes eleccions de dipu-tats i senadors vinguin les disposicions legals que donin la plenitud de drets que tots els ciutadans tenim reconeguts en la Constitució, a l'ensens que desapareixin els Ajuntaments i Diputacions quina constitució no dimani direc-tament dels ufragi popular.

Per aquest camí hem de començar. Aqueixa interinitat de la segona Dictadura ja hem dit que dura massa.

La majoria de l'Ajuntament de Granollers es dirigeix al Ministre de la Governació i al Governador Civil demanant la destitució de l'Alcalde de R. O., En Albert Rosàs

Ja era hora! Tot té un límit en la vida; i la pròpia dignitat és virtut de la que costa pendre'n.

L'actuació de l'Alcalde de Granollers, en l'ordre de la política i de l'adminis-tració, si no esdevingués tràgica per la natural repercusió en l'economia munici-pal, fora del més grotesc que hem pre-senciat. Cinc mesos de *mando* han estat prou pel més senyalat descrèdit de la ciutat que l'havia rebut amb certa expec-tació, confiant en la independència que llur posició social hauria de posar-lo a cobert de tota ingerència partidista, mala consellera en moments que la passió se-nyoreja arreu del poble. I l'absència de col·laboració de bona part dels companys de Consistori, que no ha defugit, sinó rebujat en mantes ocasions, l'han pre-sentat com el més despreciable dels autò-crates. Si ahir era fort i rodejat de pres-tigi, avui hom el veu sol, amb fatxa gro-tesca, passejant l'estultícia pels carrers i places de Granollers.

En Riba, l'Alcalde i el seu edecan, el revisor Rosell, junt amb el sacristanet Pineda, porten el pes del govern de la ciutat, i és natural que els viaranys pels quals ells es dirigeixen no els acompanyi

el poble, ni sisquera *aquell* fabricat a l'antiga usança i quin mandat obeïa el senyor Rosàs en els inicis de la seva tasca.

El seu descabellat programa de govern, publicat a so de tabals, no l'ha pogut dur a terme per no comptar amb els dos terços del total nombre de consellers que integren l'Ajuntament, i com sia que les superiors autoritats no l'hi han resolt aquest problema d'aritmètica, es passa la vida jugant tota mena de combinacions per tal de donar la sensació de que tots els estaments polítics de la ciutat l'acompanyen... en el sentiment. I és per això que li era precis un canvi en la Comissió municipal Permanent, integrada avui, segons manifesta el mateix Alcalde, per *gent de gran acometivitat que amb foc d'artifici dificulten l'administració i po-sen obstacles a les seves pensades*.

Pobre home! Que no sap que fins per les entremaliadures precisa tenir talent i que aquest no es cull en les propie-tats de Can Rosàs?

Si oferís el balanç de la seva gestió al front del Consistori, pot tenir la seguri-tat d'un contundent plebiscit que el po-saria a les portes de Ca la Ciutat amb